

**ՊԱՅՐԻԱՐԻ ՅԵՂԱԳԱՀ ՄԻՅՐԱՊԱՆԻՑ ԱԼԵԿՍԻՆ ԶԱՄԱԿԸ
ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԱՐԵՆԵՐԻ ՍՈՎԵՑԻ ԶԱՆԽԱԳԱՀ,
ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՄԱՐԾԱԼ**

Ի. Վ. Ս Ց Ա Լ Ի Ն Ի Ն

Թանկազին ԻՈՍԻՖ ՎԻՍՍԱՐԻՈՆՈՎԻՉ.

Մեր ուղղափառ եկեղեցուն հանկարծ ծանր փորձություն վիճակվեց։ Վախճանվեց պատրիարք ՍԵՐԳԻՆ, որ 18 տարի կառավարում էր Ռուսական եկեղեցին։

Ձեզ լավ հայտնի է, թե ինչպիսի իմաստությամբ էր նա կատարում այդ դժվարին աշխատանքը։

Ձեզ հայտնի է նաև նրա սերը դեպի Հայրենիքը, նրա հայրենասիրությունը, որը ոգևորում էր նրան պատերազմական փորձությունների ներկա դարաշրջանում։ Իսկ մեզ, նրա մերձավոր օգնականներին, մոտիկից հայտնի է նաև նրա ամենամեծ սիրո զգացմունքը դեպի Ձեզ և նվիրվածությունը Ձեր նկատմամբ, որպես մեր Մեծ Միության ժողովուրդների իմաստուն, Աստծո կողմից կարգված առաջնորդի (այս նրա մշտական արտահայտությունն է)։ Այդ զգացմունքը նրա մեջ առանձնահատուկ ուժով դրսևորվեց Ձեզ հետ անձամբ ծանոթանալուց հետո, անցյալ տարի սեպտեմբերի 4-ին Ձեզ հետ մեր ունեցած մեզ համար անմոռանալի տեսակցությունից հետո։ Ինձ բազմիցս վիճակվել է նրանից լսելու, թե նա ինչպիսի ջերմ զգացմունքով էր վերհիշում այդ տեսակցության մասին և թե ինչպիսի բարձր, պատմական նշանակություն էր տալիս նա եկեղեցական կարիքների նկատմամբ Ձեր կողմից ցուցաբերված, մեզ համար խիստ արժեքավոր ուշադրությանը։

Նրա մահով մեր եկեղեցին որբացավ։ Վախճանված պատրիարքի կտակով Աստված ինձ շնորհեց իմ վրա ընդունելու Պատրիարքի Տեղապահի պաշտոնը։

Ինձ համար կյանքիս մեջ և եկեղեցուն ծառայելու այս ամենապատասխանատու պահին ես պահանջ եմ զգում Ձեզ, Թանկազին ԻՈՍԻՖ ՎԻՍՍԱՐԻՈՆՈՎԻՉ, հայտնելու նաև իմ անձնական զգացմունքները։

Իմ առաջիկա գործունեության մեջ ես շարունակ և անշեղորեն կղեկավարվեմ այն սկզբունքներով, որոնցով նշված էր հանդուցյալ Պատրիարքի եկեղեցական գործունեությունը՝ հետևել եկեղեցական կանոններին և որոշումներին մի կողմից, և մշտական հավատարմություն ցույց տալ Հայրենիքին ու Ձեր գլխավորած մեր Կառավարությանը, մյուս կողմից։

Գործելով Ռուսական Ուղղափառ եկեղեցու գործերի խորհրդի հետ լիովին միաբան ես հանդուցյալ Պատրիարքի հիմնած Սրբազնազույն ՍԻՆՈՂԻ հետ միասին երաշխավորված կլինեմ սխալներից և անճիշտ քայլերից։

Խնդրում եմ Ձեզ, մեծարգո և Թանկագին ԻՈՍԻՖ ՎԻՍՍԱՐԻՈՆՈՎԻՉ,
 իմ այս հավատարացումներն ընդունել այնպիսի վստահությամբ, ինչպես
 նրանք բխում են ինձանից և հավատալ Ձեր նկատմամբ մեր տածած խորին
 սիրո և երախտագիտության զգացմունքներին, որոնցով տոգորված են բո-
 լոր այժմյանից իմ կողմից ղեկավարվող եկեղեցական աշխատողները:

ԱԼԵՔՍԻ

Լենինգրադի եվ Նովգորոդի Միտրոպոլիտ
 Պատրիարքի սեղապատ

Մոսկվա, 10 մայիսի 1944 թ.
 («Սովեռ. Հայտատան»)

